Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

na. Et si cū fletu seminam⁹ tam cū gaudio metem⁹. In illa enī refurrectione
mortuoꝝ recipiet q̄sq; manipulos suos. id ē fructū seminis. coronā gaudioꝝ &
exultationis. Tē ent tumphv letantū. & ipsi mori ĩsultantū. in q̄ gemebat².
Tuc dicet mori. Vbi ē mors contentio tua? Vbi ē mors aculeus tuus? S; qua
re tū gaudet? Quia portat manipulos suos. & cantesibat & flebat mitten
tes semina sua. Quare mittentes semina sua? Quia q̄ seminat ĩ lacrimis. in gau
dio metet. In isto psalmo exortati uos fuerim⁹ ad faciendā miam. & hunc ascen
dit². Et uidens q̄ ille cantat canticū g̃duū q̄ ascendit. O enimorte. nolite amare
descende & ñ ascende. s: de ascensione cogitate. & q̄ descendebat ab hierlm ĩ ihe
richo incidit ĩ latrones. Nisi descendet. ñ incidet ĩ latrones. Iā q̄dā descen
dit. incidit ĩ latrones. O ms enī nos adā sum⁹. S; transiit sacerdos & contempsit.
transiit leuita & contempsit. q̄ lex sanare ñ potuit. Transiit samaritan⁹ quidā. id
ē dnis nr ihc xpc. Iu enī dictū ē. Homine uerū nos dicim⁹ q̄ samaritan⁹ es & de
monū habes? Ille autē ñ dixit ñ sū samaritan⁹. s: dixit ego demonū ñ habeo.
Samarites enī interpretat² custos. Si dicet ñ sū samaritan⁹. dicet ñ sū custos. Et q̄s
ali custoditet? Deinde ponens similitudinē. Transiit samarites. & fecit cū illo
miam sicut seruis. Iacebat autē ĩ via uulnat² q̄ descendit. transiit samaritan⁹
ñ nos contempsit. Curauit nos. leuauit ĩ iumentū in carne sua. p̄duxit ad stabu
lū suū id ē ad ecclam suā. cōmdauit stabulario id ē apl̄o. dedit duos denarios
unde curaret² kantare di & kantare pxim. In his enī duob; pceptis tota lex
pendet & ꝓphete. Dixit autē stabulario. Si q̄d ampli erogauis. in redeundo
reddā t̄. Ampli erogauit apl̄s. q̄ cū omib; aplis p̄missū ē ut accipent tā
quā milites xpi stipendia a p̄uincialib; xpi. ille mamb; suis laborauit. & an
nonas suis p̄uincialib; donauit. Omia facta s̄. Si descendim⁹ & uulnati sum⁹.
ascendam⁹. cantem⁹. & p̄ficiam⁹. ut p̄ueniamus. Explic de psmo. c. xxv.

Hyeromia canticū g̃.v. Incip de psmo. c. xxvi. vi.
quib; ē titulus canticū g̃duū. iste psalm⁹ aliqd amplī in titulo accepit.
qd addtū ē salomonis. Sic enī p̄notat². Canticū graduū salomonis. Iraq;
fecit nos intentos musicorum titul² certis. ut queram⁹ quare addtū ē salomo
nis. Nā q̄d sit canticū g̃duū. ñ op² ē sepe repetē. Pura enī hunc dicta sūt.
q̄ cantat ascendentis uox ĩ affectū pietatis & cantatis. ad illā supnā iheru
salē cui suspiram⁹ quādiu p̄egnam⁹. & ubi letabim⁹ cū a p̄egnatione rediem⁹.
scendit ad hāc omis q̄ p̄ficit. cadit ab hac omis q̄ deficit. Hec pedib⁹ ascen
de quera. nec pedib; te descende putes. A mando dm ascendis. amando
sem cadis. Sūt q̄ ista cantica amantū. quoda seō desidio flagrantū. Ar
dent q̄ ista cantāt ex corde. quoꝝ & cor ardens inuenit ĩ moribus. ĩ bona con